

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

23 de juliol 2021

Número 169

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

EL FUTUR SÓC JO

Serà una idea masclista, però fa goig veure un President envoltat de dones joves, fortes, amb cara de salut ecològica. Quina diferència amb aquelles fotos a les escales de la Moncloa plenes de calbes i panxes i AlkaSelzer sortint per les butxaques.

I qui ha fet el miracle? Ell!

Sánchez està canviant la cara (només la cara) al país i canviar alguna cosa a Espanya ja és molt.

Les ministres de Sánchez son educades, comprensives, sempre (gairebé) amb un somriure als llavis. Se les veu com a qualsevol veïna a

qui pots demanar-li una tassa d'arròs, o que et guardi una estoneta al nen perquè has de sortir. Son dones properes a la gent. La majoria alcaldesses que abans d'arribar a tenir cartera, s'han recorregut els seus pobles de dalt a baix visitant veïns afectats per una mala grip. De fet són com mames. La segona mama, la que no et prohibeix res, la que paga la recepta per la píndola del dia després sense omplir-te el cap de cabòries.

Pocs Presidents tindran reunions ministerials més plàcides i complaents. Sentir l'amor incondicional d'una mare multiplicat per set o vuit, ha de ser com un complex d'Edípic a lo bèstia. Quan a mig mati, abans d'entrar en l'apartat d'economia que és el més feixuc, la ministra del ram porta al President una tasseta de cafè amb llet tebiona...

Aquest nou govern revolucionàriament femení només té un perill... i curiosament, perill pels catalans. Tots sabem que les mames estimen a tots els fills per igual, faltaria més, i passa que la mama ministra de relacions autonòmiques és de Puerto Llano. Dit d'altra manera, tampoc seria d'estranyar que per ser equitativa i mostrar el seu amor per a tots, la Ministra esperi que a Puerto Llano els agafi la febre independentista, per reunir la taula de converses que Catalunya espera de fa una porrada de temps. Ja vàrem ser una vegada tots igual i en va sortir un cafè per a tots, aigualit d'allò més i que no ha portat altra cosa que mals de panxa.

L'esperança en tot cas rau en Sánchez. Ell sabrà captar la situació i si les mames no li funcionen, les fotarà al carrer i tornarà a vanagloriar-se de tenir un govern de panxes i calbes. Sánchez demostra cada dia que per ell el més important no és el sexe ni l'amistat, el que importa és ell mateix en persona.

